

Всичко № 9

Производството е образувано по искане на осъдения Х за възобновяване на ВНОХД, по което е постановено решение, с което е потвърдена присъда, с която молителят е признат за виновен в това, че на неустановена дата в началото на месец септември 2006 г до 28.09.2006 г, с цел да набави имотна облага за себе си, е възбудил и поддържал заблуждение у пострадалия, и с това му е причинил имотна вреда, в размер на 25 000 лв, големи размери, с оглед на което и на основание чл. 210, ал. 1, т. 5 вр. чл. 209, ал. 1 и чл. 54 НК, е осъден на една година „лишаване от свобода”, отложено по реда на чл. 66 НК, за срок от три години, а на основание чл. 45 ЗЗД, е осъден да заплати на пострадалия обезщетение за имуществени вреди, в размер на 25 000 лв, заедно със законните последици.

Искането е на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Изтъква се, че молителят е осъден за несъставомерно деяние, че се касае за неуредени гражданскоправни отношения, че продажбата на чужда вещ е действителна сделка, че упражняваното право на задържане е създадено у осъдения убеждение, че имотът остава в негова собственост, че за пострадалия не е настъпила имотна вреда, че договоят е сключен със съзнанието, че се продава собствен имот, че не се дължи обезщетение за имуществени вреди. Иска се възобновяване на делото и връщането му за ново разглеждане.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Обвиняемият закупил недвижим имот през 2003 г. Претенции върху имота имало и друго лице, което завело иск за собственост, на основание чл. 108 от Закона за собствеността. То обаче пропуснало да впише исковата молба. С решението по гражданското дело, влязло в сила на 29.09.2005 г, обвиняемият е осъден да отстъпи собствеността и да предаде владението върху имота, като му е признато право на задържане до получаване на разноските за подобрения в имота.

Дължимата сума не била изплатена до края на август 2006 г.

В началото на месец септември 2006 г обвиняемият предприел действия за продажба на имота. Появил се купувач, който огледал имота и заявил, че желае да го закупи. Уговорили се за цена от 25 000 лв. Обвиняемият показал на купувача нотариалния си акт от 2003 г и удостоверение за липса на тежести върху имота. Сделката била изповядана пред нотариус на 28.09.2006 г.

В началото на месец октомври ищещът по гражданското дело, приключило в негова полза, събрал дължимата сума за подобрения и потърсил обвиняемия, за да му ги изплати. Тогава разбрал, че имотът е

продаден, но потърсил правата си по гражданско-съдебен ред и влязъл във владение на имота, а купувачът претърпял евикция.

Допуснато ли е съществено нарушение на материалния закон.
Какво следва да е решението на ВКС.

№ 15

Производството пред Върховният касационен съд на РБ е възникнало вследствие на похд.№612/2006 г. на Районен съд гр.Гоце Делчев, образувано по искане на осъдения Ч.Ч. с основание по чл.42 ал.1 т.5 НПК, с оплаквания за съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наказанието.

С присъда от 12.06.2009 постановена по похд.№612/2006 г. на Районен съд гр.Гоце Делчев подсъдимия тогава Ч.Ч. е признат за виновен да е извършил престъпление по чл.280 ал.2 НК на 10.01.1999 г., за което и при условията на чл.54 НК му е определено наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца. На основание чл.66 ал.1 НК изтърпяването на наказанието е отложено за срок от три години.

С протоколно определение от 10.07.2009 г. постановено по същото дело, в производство по чл.306 НПК съда е привел изпълнение на основание чл.68 ал.1 НК, наказанието по похд.№446/1996 г. от пет месеца лишаване от свобода, и изпитателния срок на което е извършено деянието по похд.№612/2006 г. В същото определение съда е разпоредил наказанието по настоящото дело и по похд.№446/1996 г. да се изтърпи при първоначален общ затворнически режим в затворническо общежитие от открит тип.

По жалба на подсъдимия, срещу присъдата и с възражение в съдебно заседание срещу определението по чл.306 НПК е образувано въззивно наказателно дело №377/2009 г. на ОС Благоевград, приключило с решение, в което е прието че присъдата е в нарушение на закона с приложението на чл.66 ал.1 НК, но поради липса на протест порока е неотстраним, а по отношение на определението по чл.306 НПК то също е в нарушение на закона, но не е обжалвано в срок и е в сила.

Въпроси :

1. Допуснати ли са процесуални нарушения от инстанционните съдилища
2. Допуснато ли е нарушение на материалния закон
3. Какво следва да е решението на Върховният касационен съд.

Казус № 1

Касацiонното производство е образувано по жалба подсъдимия Х против въззивно решение № N/2010 г. на N апелативен съд, НО, постановено по ВНОХД № N/2010 г., с което е била потвърдено осъждането му по присъда на N окръжен съд за престъпление по чл. 282 ал. 1 от НК за това, че като длъжностно лице – зам. кмет на Община N и Председател на комисия по Закона за обществените поръчки, нарушил служебните си задължения (произтичащи от Наредба за възлагане на малки обществени поръчки - чл. N, съобразно който е недопустимо да парушава поверителността на офертите на кандидатите) с цел да набави за N ООД облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици, като му е било наложено наказание 1 година лишаване от свобода, отложено по чл. 66 ал. 1 от НК за 3 години.

В жалбата на защитника на подсъдимия, поддържана пред ВКС са изтъкнати доводи за съществени процесуални нарушения, довели до незаконосъобразно осъждане. Твърди се, че присъдата е била основана върху резултати от приложени СРС в нарушение по чл. 177 ал. 1 и 3 от НК. СРС са били единствен източник на доказателствена информация за деянието, те са били разрешени по друго ДП за тежко умишлено престъпление – по чл. 212 ал. 4 НК срещу друго лице, като същевременно подсъдимия е бил осъден по чл. 282 ал. 1 от НК, което не е тежко умишлено престъпление, независимо, че му е било повдигнато обвинение по чл. 282 ал. 2, пр. 1 от НК, за което е бил оправдан. Поискана е отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане на въззивния съд.

По делото е установено, че Кметът на Община N е издал заповед за провеждане на конкурс за малка обществена поръчка – закупуване на дизелово гориво за училище за зимния сезон 2008-2009 г. и е назначил зам. –кмета Х за Председател на комисията по провеждане на търга. Няколко дни след тази заповед св. Б (по отношение на който се водело ДП за престъпление по чл. 212 ал. 4 от НК) се обадил на мобилния тел. на подсъдимия Х, когото познавал от години и му казал, че по повод обявения търг за гориво ще му се обади негово момче –

управителя на N ООД св. А. Разговорите на св. Б и А били подслушвани по ДП (водено срещу св. Б) и по този повод били изготвени съответните ВДС.

Десет дни преди търга св. А се обадил на подсъдимия X и го попитал дали неговата фирма ще може да спечели. Подсъдимият X му отговорил, че няма да има проблеми за това. Същият ден двамата се срещнали в питейно заведение, където се уговорили св. А да депозира оферта с празно място за цената и срока на доставката в запечатан плик в последния ден, определен за присмането им. Подсъдимият X поел задължението, като разбере предложенията по останалите оферти, да го уведоми, за да впише най-изгодната цена и срок за доставката на гориво. След тази среща св. А се обадил на св. Б и му предал разговора с подсъдимия X. На датата, определена за краен срок за подаване на офертите и непосредствено преди крайния определен час св. А подал оферта в запечатан плик след което се обадил на подсъдимия X и го уведомил за това. На следващия ден Комисията провела заседание, като офертите били отворени и подписани от всички членове и Председателя, като бил оформен и протокол. След това подсъдимият взел всички материали и ги заключил в кабинета си. Същият ден се обадил на св. А и му казал каква точно цена и срок за доставка следва да се впише, за да бъде спечелен търга от тази фирма, като по-късно двамата се срещнали. Три дни по-късно Комисията провела заседание и класирала офертата на св. А на първо място. В тази оферта цената и срока на доставката били изписани с различна химикалкова паста от останалото съдържание.

В хода на образуваното ДП срещу св. В (по чл. 212 ал. 4 от НК) прокурорът отделил част от материалите, касаещи случая с търга на гориво, образувал друго ДП срещу подсъдимия X и впоследствие внесъл обвинителен акт срещу него за престъпление по чл. 282 ал. 2, пр. 1 от НК. С първоинстанционната присъда окръжният съд признал подсъдимия за виновен по чл. 282 ал. 1 от НК и го оправдал по обвинението чл. 282 ал. 2, пр. 1, че са настъпили значителни вредни последици. За да стори това се е позовал на данните от приложени СРС – подслушаните разговори между св. А, Б и подсъдимия X, на данните за поведението на св. А непосредствено преди търга и данните от съдебно-химическа експертиза,

установила различието в химикалковата паста, с която били извършени печата и срока за доставка и останалото ѝ съдържание.
